

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 13. Quid notandum sit circa promissionem Matrimonii disjunctivam vel incertam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

bus procurari debet dispensatio, cum sit causa communis, uti omnes notant cum *Sanch.* n. 37.

§. 4. Si fidelis promittat infideli, sub conditione, si fiat fidelis, obligare quidem possunt in ratione simplicis promissionis, attamen juxta mentem Ecclesiæ non sunt sponsalia, nec inducunt publicam honestatem, quia Canones tantum loquuntur de sponsalibus inter fideles, *Angles, Henriq. Avers.* q. 8. f. 5.

Q. 13. Quid notandum sit circa promissionem Matrimonii disjunctivam vel incertam. R. §. 1. Promissio disjunctiva, uti si quis spondeat ducere vel *Cajam* vel *Titiam*, non constituit sponsalia proprie dicta, quia hæc debent esse circa determinatam personam: nihilominus si talis promissio acceptata sit ab utraque, inducit obligationem ducendi alterutram. Quod si unam eligat, & illa renuat, non tenetur ducere alteram, quia per ipsum non stat, quominus promissionem impleat, sed stat per illam, quæ recusat, quia retinuerat liberam optionem alterutrius, *Sanch.* l. 1. d. 26.

§. 2. Si quis promiserit *Cajæ* vel *Titiaë* ejus forori, & cum *Caja* habuerit copulam, præsumi debet, se determinasse ad *Cajam*, & absolute voluisse hanc ducere, quia non debet præsumi, quod peccare voluerit contra justitiam, contra quam peccasset, si absolute noluisset ducere *Cajam*, quia per copulam cum *Caja* contraxit affinitatem cum *Titia*, ergo tenetur ad *Cajam*. Quod si promississet *Cajæ* vel *Titiaë* non sanguineis, dicunt multi cum *Avers.* q. 8. f. 3. non debere ex copula cum *Caja* præsumi, quod determinarit se ad *Cajam*, nisi aliud dederit signum determinati consensûs, quia adhuc posset ducere

96.

97.

98.

ducere Titiam, sed oppositum videtur probabilius, quia secundum dicta n. 89. creditur non est, vel ipsum petiturum vel ipsam consensuram fuisse in copulam, nisi sub promissione saltem tacita contrahendi Matrimonii.

99. §. 3. Promissio incerta, uti si quis spondeat accipere unam e tribus filiabus Titii, etiam non sunt proprie sponsalia, obligat tamen talis promissio, & tenetur unam accipere, quæ ei placuerit, Bonac. Avers. supra, Gob. n. 136. Similiter pater jurarit Titio se daturum unam e tribus filiabus suis, potest assignare, quam volet, & Titius unam respuat, non tenetur dare aliam, reliquæ moriantur, antequam designaret unam tenetur dare superstitem. Quod si Titius habet copulam cum una, pater nullam tenebitur dare; non illam, cum qua habuit copulam, quæ ad nullam determinatè tenebatur; nec aliam propter impedimentum affinitatis, quod contraxit, Sanch. supra, Bonac. de spons. q. 1. p. 3.

100. Q. 14. Quid dicendum sit de sponsalibus, quæ continentur in scitis vel invitis parentibus. R. §. 1. Multum sunt in utroque Jure, quæ videntur statuere, non tantum Matrimonium, sed etiam sponsalia fiant consensu & consentientibus parentibus, sed dicendum est cum Krimer à n. 132. & communiter, non esse debitum necessitatis ad eam personam, quam proponunt parentes, sed ad sumendum debitum honestatis & decentiæ, at tamen teneri consulere parentes, uti pluribus dicam n. 569.

101. §. 2. Si parentes contradicant sponsalibus invitis, putat Menochius promittentem hoc ipse non obligari, sed alii cum Gob. tr. 10. n. 33. melius dicunt obligari, nisi secutura essent, graviter inco-